

تجليات محبت در زندگي خانوادگي / چند حدیث درباره صمیمیت در خانواده

زن و مرد خانواده باید از ابراز هرنوع کلمات والفاظ زننده و کوبنده اجتناب کنند و هرگز نسبت به یکدیگر زخم زبان نزنند.
زیرا هیچ عاملی همانند نیش زدن به صمیمیت خانواده لطمه وارد نمی کند.

زن و مرد خانواده باید از ابراز هرنوع کلمات والفاظ زننده و کوبنده اجتناب کنند و هرگز نسبت به یکدیگر زخم زبان نزنند. زیرا هیچ عاملی همانند نیش زدن به صمیمیت خانواده لطمه وارد نمی کند. به گزارش خبرگزاری مهر، نظام هستی بر اساس مهر و محبت پروردگار انسان پدید آمده است. یکی از نشانه های خوشبختی خانواده وجود صفا و صمیمیت واقعی بین زن و مرد است، چراکه زندگی و قوتی همراه با صفا و صمیمیت باشد لذت بخش است.

خداآوند متعال از نظر طبیعی زن و مرد را به یکدیگر متمایل و وابسته آفریده است. دختر و پسر اگر در انتخاب همسر و رعایت اصل کفویت در ابعاد دینی، فرهنگی، اقتصادی و سن تقویمی دچار اشتباہ و سهل انگاری نگردند، به طور یقین در اثر پیوند ازدواج صفا و صمیمیت میان آنان دو چندان خواهد شد. زیرا با انجام پیوند ازدواج و به وجود آمدن فرزندان وابستگی و تعلق هر یک به دیگری مضاعف می شود.

هستی با عشق و محبت آغاز شده و انسانها هم که جزیی از نظام کل هستی هستند با عشق متولد می شوند، با دلدادگی به تلاش و کوشش می پردازند. اگر می خواهیم خانواده استواری داشته باشیم، اگر مایل هستیم از زندگی لذت و بهره بگیریم، اگرمی خواهیم کودکان ما با نشاط و خرمی زندگی کنند، اگرمی خواهیم استعدادهای خداداد درآنان شکوفا گردد و اگر می خواهیم روح امید و اعتماد و تلاش و کوشش در آنان زنده شود، زندگی خانوادگی را ازمه و محبت لبریز و سرشار نماییم.

حضرت محمد می فرماید: "هیچ بنایی در نزد پروردگار محبوبتر از بنای خانوادگی نیست". بدیهی است که منظور خانواده ای است که لبریز از مهر و محبت باشد. در گفتار دیگری می فرمایند: مرد مسلمان پس از اسلام فایده ای برتر و والاتر از همسری مسلمان به دست نیاورده است. همسری که هر گاه به او می نگرد سراسر وجودش از شادی و سور لبریز می گردد. هرگاه از او چیزی را طلب می کند، از او اطاعت می کند و در غیبت شوهرش با همه ی وجود از ناموس و ممال او پاسداری می نماید.

پرواضح است که اینگونه ارتباط استوار و صمیمی جز در پرتو مهروم محبت زن و شوهر به یکدیگر امکان پذیر نیست. پیوندهای عاطفی است که زن و شوهر را به وحدت و یگانگی سوق داده، هردو یکی می شوند و دوگانگی واختلاف و درگیری از میان برداشته می شود. در برخی از روایات اسلامی از همسر به اینس موافق تعبیر شده است. پیشوایان دینی با انتخاب چنین کلماتی به همه خانواده ها گوشزد می کرند که زن و مرد در محیط خانوادگی باید با یکدیگر دوست و صمیمی و مونس و همدم باشند. واضح است که وصول به این هدف جز در پرتو دوستی و صمیمیت خالصانه امکان پذیر نیست.

رسول خدا می فرماید: "من از دنیا سه چیز را دوست دارم: بوي خوش، زنان و سوم نماز راکه نور چشم من است". هدف اساسی پیامبر بزرگوار این بوده که برای همه ی زنان و مردان این واقعیت را تبیین کند که کانون خانوادگی باید از مهر و محبت لبریز باشد تا زندگی مفهوم واقعی خود را ازدست ندهد.

هیچ معلولی بدون علت تحقیق نمی یابد. برای ایجاد صفا و صمیمیت باید رفتارهای خاصی در محیط خانوادگی حاکمیت داشته باشد

تاصفاً وصمیمیت فراهم آید. رفتارهایی که موجب ایجاد صفاو صمیمیت می شود:

- خوش اخلاقی: بدیهی است که منظور از حسن خلق نرمی، ملایمت، تحمل وشکیبایی است. زن و مرد باید سعی کنند در ارتباط با همدیگر روحیات انسانی را در حد کمال مراعات کنند واز تندي و تیزی وعصبانیت و حساسیتها جدا پرهیز نمایند. امام حسن مجتبی نقل شده است: هیچ عیش و زندگی برتراز خوش اخلاقی نیست.

- خوش زبانی: زن و مرد خانواده باید از ابراز هرنوع کلمات والفاظ زنده وکوبنده اجتناب کنند وهرگزنسبت به یکدیگر زخم زبان نزنند. زیرا هیچ عاملی همانند نیش زدن به صمیمیت خانواده لطمه وارد نمی کند.

- خوش برخور迪: همه افراد علاقه دارند که دیگران با آنان برخورد خوبی داشته باشند. بنابراین زن و مرد هم از این قاعده کلی مستثنی نیستند. هر مردی دوست دارد وقتی به خانه قدم می گذارد، همسرش با چهره ای خندان وبا گشاده رویی با او برخورد کند.

- حفظ حرمت یکدیگر: زن و مرد باید در برابر اعضای خانواده و بیگانگان رفتارشان با یکدیگر آنچنان گرم وصمیمی باشد که دیگران متوجه این موضوع شوند.

- تایید و تثبیت یکدیگر: زن و مرد موظفند یکدیگر را تایید و تثبیت کنند واین کار علاوه براینکه عملاً انجام می گیرد، باید درگفتار و رفتار هم انعکاس یابد. از رسول خدا نقل شده است: وقتی مردی به همسرش می گوید تو را دوست دارم، این جمله هرگزار قلب همسرش زاصل نمی شود.

در نتیجه باید توجه داشته باشیم که همه انسانها اعم از زن و مرد در تمام دوران زندگی از شک و تردید بر کنار نیستند و این تردید و شک در رفتار و کردارشان نیز منعکس می شود. لذا وقتی مورد تایید دیگران قرار می گیرند، جان و توان تازه ای بر آنان دمیده می شود.